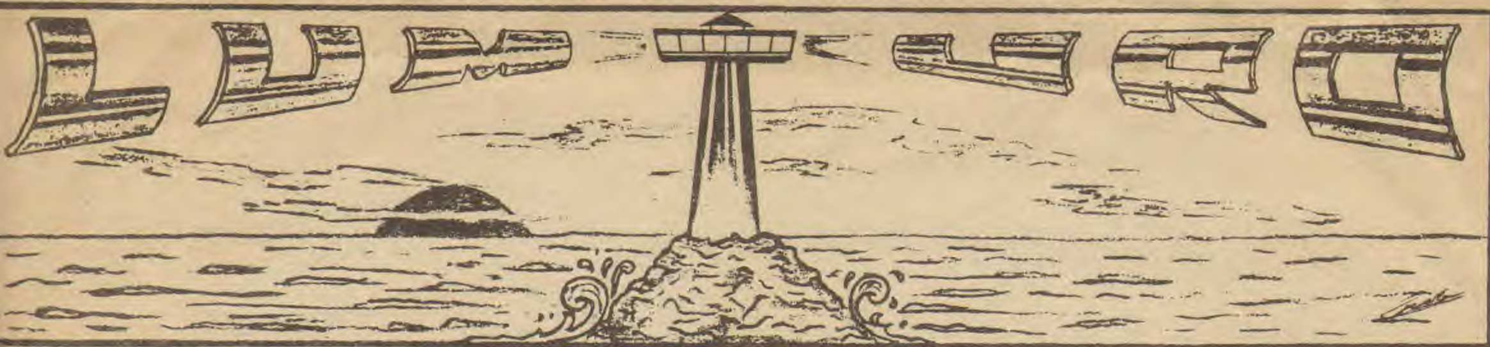
antwoordelijke uitgever: J.Kerfs, Korte Altaarstraat 1, 2000 Antwerpen

Driemaandelijks Tijdschrift — Eerste Jaargang — Eerste Nummer — Maart 1980

FORUMO PRI FILOZOFIO, KOSMOLOGIO, METAFIZIKO, PARAPSIKOLOGIO, SOCIOLOGIO, K.S.

senpaga ☆ **n-ro 1** ☆ **perioda**

• Eldonejo, redaktejo, administrejo: Movado sen Nomo, Korte Altaarstraat 1, B-2000 Antwerpen (Belgio) •

Kara Homfrat(in)o:

Jen vi ricevas de la Movado sen Nomo samtempe la unuan 'Levilkarton' en Esperanto kaj la unuan numeron de ĝia 'Lumturo'.

Koncerne la Levilkarton: antaŭ jam multaj jaroj, pastro en Nederlando iniciatis dissendadon de tiaj kartonoj kun aforismoj; li ja konstatis kun ĉagreno ke en nia mondo furoras rapidemo, aferemo, raciemo... dum la "kulturo de la koro" perdiĝas pli kaj pli.

La aforismoj celas instigi individuajn homojn venki sian egoismon, por tiele plibonigi la interhomajn rilatojn, kaj pere de tio (iomete) la mondon. Ilia alvoko estas tiel tuthomara, ke la origine nur katolika iniciato renkontis vastan simpation en ĉiaj medioj. Ni esperas, ke simila ondo de bonvolemo montriĝos ankaŭ inter esperantistoj, senrigarde ilian personan vivokoncepton.

Tion cetere jam spertas la "Vitaminoj por la Koro" — rekuraĝigaj paroladetoj per telefono, kaj unu el la multaj burĝonoj kreskintaj el la unua semo de MsN — depost kiam ili aŭdeblas ankaŭ en la Internacia Lingvo - (t.e. en Belgio per numero 031/35.12.67).

Nu, se la Levilkartoj agas 'horizontale' je kontaktoj de unu homo al la aliaj, la periodaĵo Lumturo klopodos agadi 'vertikale', t.e. je la dimensio de la homaj rilatoj kun la ĉirkaŭanta Universo. Ĝi do intencas tuŝi publikon, kiu ŝatas profunde cerbumi kaj diskuti pri ĉiuj fenomenoj de la naturo (fizikaj, biologiaj kaj psikologiaj). Ni ja deziras ke ĝi povu ĵeti iom da lumo en la mensa nokto kiun tranavigadas nia kulturo.

Tamen, ĉar ni ne kapablas fari tion en izoliteco, ni alvokas ĉiujn al kunlaboro. Se vi havas proponojn, demandojn, kritikojn, rilate al la temoj de la forumo, aŭ rilate al la levilkarta slogano, bonvolu sendi tiujn al ni por eventuala publikigo. La forumo estas larĝe malfermita al diversaj opinioj.

Atendante vian reagon, ni kore deziras al vi ĉion bonan!

La redakta stabo.

Detranĉu kaj sendu

Nomo .... Antaŭnomoj ....

Adreso ....

Urbo .... Lando ....

deziras senpage ricevadi de MsN: ☐ *'Levilkartoj'* ☐ *'Lumturo'*

Vi kaj mi vivas meze de influoj multspecaj kaj ĉiumomentaj. Estas influoj de psika naturo (rilatoj al superuloj, kunuloj, subuloj), de fiziologia naturo (la momenta sanstato), de fizika naturo (la vetero). Pliparte kaj plejofte tiuj influoj estas negativaj, malbonaj: timo, doloro, naŭzo, soifo, sklaviĝo, malcerteco, kolero, venĝemo, frosto, abomeno, humiligo, ĉagreno... Homo torturata en koncentrejo emas konduti kiel sovaĝa besto, ĉar ŝin aŭ lin superregas pensoj pri manĝo kaj forfuĝo.

Plie, se la impresoj kiuj nin atakadas elekstere estas pliparte suferigaj, ankaŭ nia propra homa karaktero mem pliparte emas al negativaĵoj; estas ja multe pli facile kritiki ol aprezi, vundi ol balzami, akapari ol doni, detrui ol konstrui, murdi ol vivigi. Neniel mirigas do la plendo de Paulus el Tarsis: "La bono kiun mi volus fari, mi ne faras; la malbono kiun mi ne volus fari, mi jes faras".

Nur eta pocento de la homaro povas konsideri sin tiel favorata de la sorto, ke ambaŭspecaj negativaĵoj neglekteblas. Tial do la eldiro ke nia tero estas Valo de Larmoj en kiu la malbono majstre regadas, tiom *ekster* nia volo, kiom *en* nia volo.

Nu, se oni fosas sufiĉe profunden en la grundo de tiu multfaceta malbono tra la mondo, oni malkovras du vilajn radikegojn: **malamo** kaj **egoismo**. Kaj eble plej trafa esprimo de egoismo sur kolektiva nivelo estas la 'senmitigado' de moderna raciismo. Aprobe al NIETZSCHE ĝi ja proklamis Dion morta, uzurpe sidigante la Homon sur la centran tronon de la Universo. La venenajn fruktojn de tiu defia sinaltigo ni spertas hodiaŭ: socia, kultura, morala disfaloj — despotismaj subpremado kaj perfortado — ruiniĝo de nia natura vivmedio. La fifierega magiisto-disĉiplo jam ne scipovas kontroli la fortojn, kiujn li tiel malprudente elĉenigis kaj kiuj nun minacas lin per nukle-milita kataklismo, kompare al kiu la pereo de Atlantis en mitologia pratempo estus infana petolaĵo.

Feliĉege, la potenco de Malbono estas ne tutabsoluta! Se ĝi estus tia, ĝi jam delonge estus sukcesinta komplete neniigi nian mondon. Sed aperadas ankaŭ ietie, iamtiam, belaj bonodoraj floretoj inter la dornoj, tenace, nevenkeble. Mistera kosma subkurento ĉiufoje, kiam la batalo por Bono ŝajnas perdita, elsprosigas novan vivon kaj novajn formojn de vivo, puŝas la homan socion al novaj organizoj, al novaj malkovroj — kurte, al progreso. Ĝi zorgas ke el ĉiu formo de sufero, el ĉiu formo de morto, naskiĝas esperiga vojo pluen. En tiu subkurento Kristanoj povas ekkoni manifestiĝon de la Sankta Spirito, kondukanta la homaron al sia eskatologia fincelo: la edena Regno de Dio.

Krom tio: ni estas ne tute senpovaj rilate al la pesilo de la destino. Se homaj malvirtoj povas ŝarĝi ĝian pelvon per malbonaĵoj, kaj rapidigi ties pleniĝon ĝis kataklisma elverŝo, homaj virtoj kontraŭe povas malŝarĝi ĝin kaj malrapidigi aŭ eĉ haltigi la elverŝon.

La elirvojo, la savo, konsekvence konsistas en injektado de la du naturaj kontraŭvenenoj de malamo kaj egoismo, nome de **amo** kaj **sinofero**, kiujn principojn instruis kaj ĝisekstreme mem aplikis Jesuo. (Kompreneble, tiu ĉi amo havas nenion komunan kun la seksavido, nuntempe tiom senbride propagandata kaj komerce ekspluatata de perversaj individuoj kaj grupoj en la okcidenta mondo.)

Tamen, la homo ne scipovas, nek individue nek kolektive, devigi sin proprarimede al amo kaj sinofero. Tiucele la proporcio inter negativaj kaj pozitivaj influoj estas ja troege malfavora, same kiel blindecoj de la intelekto kaj fiinklinoj de la koro estas troege detenaj ĉe pliparto inter ni. Ni do devas kaj povas turni nin helpopete al Dio mem, sub kiu ajn nomo kaj formo ni Tiun perceptas kaj honoras. Sed tio signifas ke ni devos unue agnoski nian propran naturan malperfektecon, humile malsupreniri de la uzurpata trono, kaj komenci seriozan memanalizon. "Konu vin mem!", laŭ la helena devizo. Se sufiĉe multaj inter ni, se vi kaj mi, relernos preĝadi fideme kaj oferadi malavare, en kiu ajn situacio aŭ mondoparto ni troviĝas, tiam la spirita interligiteco de ĉiuj homoj zorgos ke tiuj preĝoj kaj oferoj, tra mistikaj kanaloj, refruktigos kaj rebonigos la mondon. Neniu ajn turmento aŭ ofero, granda aŭ malgranda, pacience kaj kuraĝe elsuferata kun tia intenco, vane perdiĝos — spite al ŝajna foresto de konkretaj rezultoj.

Sekve: se vi deziras plibonigi la mondon, komencu sindone ĉe vi mem. Jen la opinio de filozofo.

H

Semo en 1938 **Rikolto en 19??**

... Estas vere, ke la homaro estas dividita en malesperiga maniero. En nenio ni estas vere unuecaj. Nek en kulturo, nek en raso, nek en politiko, nek en religio, nek eĉ en sciencaj doktrinoj ni estas unu. Ni estas malunuaj en ĉio. Eĉ la Dio-ideo ne unuigas nin, ĉar estas multaj kiuj malsamopinias pri tiu principo, kaj estas multaj kiuj tute ne kredas je Dio. Sed estas jes unu centro en kiu ni ĉiuj senkonsidere povas fariĝi unuanimaj, devas fariĝi unuecaj, vole-nevole: la kunhomo, la proksimulo, ties ekziston ni ne kapablas nei. Li kaj ŝi troviĝas flanke de ni, vivas flanke de ni, ĉiutage iel okazigas kontaktojn kun ni. Kaj tiun nudan fakton ni devas elprofiti. Tiu ĉi fakto certigas al ni — se ni nur volas — la sukceson de nia agado. Se ĉiu alia rimedo de unuecigo fiaskas, ni devas fervore dediĉi nin al tiu sola rimedo, ekspluati ĝin por nia agado. ... Ekzistas [multaj disigaj] konceptoj, kiuj fariĝis efektivaj kliŝoj, kies [ŝajnan] neskueblecon oni senplue akceptas. Oni povas aŭdi ilin en interparoloj de homoj: - "La mono regas la mondon" — "Kontraŭ la borso, kontraŭ la internacia bando, oni estas senpova" — "La historion diktas militbruego, pafilegoj, perfortamo, seksardo". Tamen estas hom-malinda, estas fiasko de la homa prudento rezigni antaŭ tiaj sensencaĵoj. Mono ja estas en la manoj de homoj, la [multnaciaj entreprenegoj] konsistas el homoj, pafilegoj kaj aviadiloj estas priservataj de homoj [kaj la homan korpon regas la homa cerbo]. Nu, homojn oni povas konvinki, konkeri per kaj pri ideoj. Ni rezignas tro facile je ĉi tiu evidenteco. Se ni *vere* volas, ni povas venki ĉiujn tiujn 'nekontraŭ-stareblaĵojn' kaj forviŝi ilin de la tero. En la tago kiam nia unuiĝo por proksimulamo fariĝos mondvasta movado, en kiu ĉiu — anstataŭ atendi ekpaŝon de la ceteruloj — aplikos mem la homamon, mem donos [en sia privata vivosfero, kiom ajn limigita kaj modesta] la ekzemplon, ĉio ŝanĝiĝos, kaj finiĝos la senlima potenco de mono kaj de armilaro. Ho, ke la homoj aŭskultu kaj partoprenu! Parolu vi pri tio kun aliuloj, kuntrenu ilin, instigu ilin por la ideo, senlace konvinku unu la alian, ke ĉi tie kuŝas la solvo, kaj ... komencu vi mem!

[*El la originala nederlandlingva broŝureto de pastro H. De Greeve*]